

Dosarul nr. 2ra-517/22
2-20010460-01-2ra-12042022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: D. Crigan
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: L. Pruteanu, I. Țurcanu, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

1 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Ciobanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la repararea prejudiciului material, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 24 ianuarie 2020, Zinaida Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat: încasarea sumei de 958,37 de lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 500 lei.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că hotărârea din 25 iulie 2018, pronunțată în procesul civil intentat de reclamantă împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, dosarul nr.3-1609/2017, a rămas definitivă și irevocabilă după examinarea cauzei de Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție.

Iar, în procesul de examinare a dosarului civil menționat, reclamanta a suportat cheltuieli de judecată în prima instanță, achitând serviciile juridice avocatului Vladislav Jianu și avocatului Victor Nastas în instanța de apel.

La fel, s-a invocat că reclamanta a suportat pierderi cauzate prin absența de la locul de muncă în anul 2018 - 2 zile, în anul 2019 -1 zi, precum și daunele morale suferite pe parcursul anilor 2017-2019, prin refuzul neîntemeiat al Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Prin hotărârea din 15 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea.

S-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul Zinaidei Ciobanu, suma de 5 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în legătură cu examinarea cauzei civile cu nr.3-1609/2017.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la Zinaida Ciobanu, în beneficiul statutului taxa de stat pentru pretenția de încasare a prejudiciului moral în mărime de 100 lei.

La 26 februarie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a reținut că prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 25 iulie 2018, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Ciobanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, s-a anulat refuzul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale nr.128 din 1 noiembrie 2017 și refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale C2296/17 din 16 ianuarie 2018 prin care s-a refuzat stabilirea pensiei pentru limită de vârstă ca funcționar public, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ cu privire la reexaminarea drepturilor lui Ciobanu Zinaida la pensie, prin care să fie transferată la altă categorie de pensie și anume la cea de funcționar public începând cu 1 noiembrie 2017.

La 30 ianuarie 2019, a fost încheiat contractul de asistență juridică nr. QL 349020 între avocatul Nastas Victor și Ciobanu Zinaida, pentru reprezentarea în cadrul Curții de Apel Chișinău.

Astfel, potrivit ordinului de plată nr. QL 349020 din 30 ianuarie 2019, Ciobanu Zinaida a achitat serviciile de asistență juridică prestate de avocatul Nastas Victor, în cuantum de 3 500 lei.

Totodată, conform bonului de plată seria DAA nr. 13564497 din 24 aprilie 2018 reclamanta Ciobanu Zinaida a achitat serviciile de asistență juridică avocatului Jian Vladislav în mărime de 2 000 lei.

Astfel, a conchis că este justă concluzia instanței de fond cu privire la caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de judecată dispuse spre încasare, reieșind din obiectul procesului judiciar, necesitatea acumulării probelor în vederea apărării poziției sale procesuale și participarea în cadrul ședințelor de judecată.

La 29 martie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și pronunțarea unei decizii noi.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Recurenta consideră că la caz, intimata nu a demonstrat necesitatea încasării sumei pretinse. Or, suma de 5500 lei, nu reprezintă o sumă reală, necesară și rezonabilă, cuantumul cheltuielilor de judecată fiind realmente mai mici.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată reprezentantului recurentei, prin intermediul poștei electronice, la 31 martie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 29 martie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 4 mai 2022, intimata a depus referință la recursul declarat, solicitând respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh